

FLORI NEAGU

Prima zi de școală

Lumea copilăriei

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

Din copilărie te aștept
Tiptil, tiptil, cum se așază
— totuși, nu te mai ascunzi
Fostește straiul tău de trupuri
Lăși urme pe unde păsești
Să te ascunzi nu reușești
Te văd în frunza ruginită,
În crizantema înflorită.
Când încep școala mă-nsoțești
Și nicideată nu lipsești
Din buchețelul meu de floare,
Ce-l strâng la piept cu nerăbdare
Pentru deșina învățare
Și sunt un pic emoționat
Că poți să vinde-o las,
La poarta școlii să mă aștepte,
Să mă ascund printre caiete!

Prima zi de școală

Când mă mai amintesc
Că cerul e așa senin
Doar un singur nor de fum
Ici și colo câte-o frunză,
Din copac se dezlipește
Tiptil, tiptil, cine sosește?
— Toamnă, nu te mai ascunde!
Foșnește straiul tău de frunze.
Când n-ai
Lași urme pe unde pășești,
Să te ascunzi nu reușești!
Te văd în frunza ruginită,
În crizantema înflorită.
Când încep școala mă-nsoțești
Și niciodată nu lipsești
Din buchețelul meu de floare,
Ce-l strâng la piept cu nerăbdare
Pentru doamna învățătoare
Și sunt un pic emoționat
Copilăria unde-o las,
La poarta școlii să m-aștepte,
Sau s-o ascund printre caiete?

Clasa pregătitoare

Azi e prima zi de școală!
Mă-mbrac fără ajutor.
Stiu să îmi înnod șiretul
Și-am să învăț tot alfabetul!
Mă uit cu luare-aminte,
Chiar dacă-mi lipsește un dinte,
Tot arăt ca un școlar,
Am și eu acum ghiozdan!
Mama este mândră tare
Pentru că sunt băiat mare
În clasa pregătitoare!

Spre grădiniță

Ce dimineață liniștită,
Când mă îndrept spre grădiniță
Cerul e așa senin,
Doar un singur nor de fum,
Stă așa, mai taciturn.
Un guguștiuc în depărtare,
Își strigă numele de zor
Și îi răspund cu veselie,
Sărind pe câte un picior.
Când merg cu mama mea de mână,
Sunt veselă, aș vrea să zbor.
Am ghiozdănelul roz în spate
Și-n el păpușa și o carte
Să nu stea singură în casă
Până când mă-ntorc acasă.
Mai bine să mă însoțească
La grădinița mea frumoasă.
Poate și ea va învăța,
Un cântec sau o poezie
De vrea în dar ca să primească,
De Moș Crăciun, o jucărie.

Vine toamna

A-nceput de ieri să cadă,
 Câte-o frunză-ngălbenită.
 Este semn că vine Toamna,
 Cu marama ruginită.
 O-nsoțesc într-o tăcere,
 Ploaia tristă, vântul rece,
 Pasărilor călătoare
 Pregătite-s ca să plece.
 Vara rodul și-a lăsat
 Și-a luat mantia-nflorată
 Și grăbită a plecat.
 Doar un greiere a rămas
 Suspînând îndurerat:
 — Vară, dacă ai fi voit,
 Rămas-bun, mi-ai fi șoptit!

Toamna

Sus pe dealuri, jos pe văi,
Peste câmpuri, prin zăvoi,
Vine Toamna pe la noi.

Se simte parfumul ei
Cu miros de fân uscat,

Coajă udă de copac,
Frunzele sunt colorate,
Galbene, maro, roșcate,

Printre crengile golite,
Se strecoară adormite,
Razele blânde de soare.

— Ah! Ce mare încântare!

Toamna-i plină de culoare!

Suspină un Greieraș,
Cu vioara lui cea mică,
Spre prietena Furnică:

— Da, este încântătoare,
E bine să stai la soare,

Dar nu e timp de visare!

Curând iarna o să vină,
Să avem cămara plină!

Toamna ne dă rod bogat,
Dar nu ne pune și-n sac!

— Of, cât poate fi de trist
Să n-ai suflet de artist!

Scatiul fericit

— Hai c-a înflorit salcâmul,
Chiar și salcia și prunul!
Strigă un scatiu voios:

— Haideți, dragi copii, afară,
În sfârșit, e Primăvară!
Și sărea ca un nebun,
Când în piersic, când în prun.
Mierla mult mai liniștită,
Fluiera așa frumos
Un cântec melodios...
Am ieșit să ascultăm
Și noi să ne bucurăm,
Fluturi foarte curioși
Ne priveau prietenoși
Și era atâta soare,
C-am uitat să ne jucăm.
Am rămas să admirăm,
Cum Natura ne dă mâna
Împreună noi să fim.
Fluturi, păsări și copii
Să trăim în armonie,
Toți cu mare bucurie.

Gândăcelul neastâmpărat

Gândăcel neastâmpărat,
 Toată ziua te-ai jucat,
 Ai sărit din floare-n floare,
 Când pe gard, când pe răzoare,
 Te-ai ascuns în iarba mare,
 Apoi te-ai urcat în nuc
 Și-ai căzut cu burta-n sus.
 Să te ridic aș putea,
 Dar cred că m-ai gădila,
 Am să-ți pun un bețișor
 Să-ți fie de ajutor,
 Dacă nu te liniștești,
 Multe rele-ai să pățești!

